

JUVA KIELKALLIO PYNTIKUOPPA

Tämä kuoppa ja n. 40 m päässä oleva toinen samanlainen kuoppa on jääne pyyntikuopasta. Kuopat on tehty 1400-luvun lopulla tai 1500-luvun alussa. Kuoppien ikä on määritetty C14 - eli radiohiiliajoituksella. Kauempana harjanteella on useita pienempiä kuoppia.

Kuoppia on käytetty erilaisina muunnoksina lukuisten ristolajien pyyntiin ja pyyntiteknikkana se on yleismaailmallinen ja ikivanha. Vanhimmat tunnetut pyyntikuopat maassamme ovat kivikautisia (n. 4000 eKr.). Suomessa niin sanottujen hyötyeläinen hautapyynti kiellettiin metsästysasetuksella 1898.

Kuoppiin on pyydetty hirviä tai peuroja. Historiallisia tietoja peuranpyynnistä on vielä 1700-luvun puolelle Etelä-Suomesta. Kyseessä on ollut metsäpeura (Rangifer tarandus fennicus), joka hävisi maastamme lähes sukupuuttoon 1800-lukuun mennessä. Kantaa oli säilynyt Vienan karjalan saloilla ja sieltä se levisi uudelleen Suomen puolelle 1950-1960-luvuilla. Metsäpeura on huomattavasti suurempi kuin poro eli tunturipeura ja se elää suurimman osan vuodestaan n 5-15 yksilöä käsittävässä pienryhmässä.

Hirville ja peuroille on luonteenomaista uskollisuus populaatiosukupolvien traditionaalisille kulkureiteille. Niinpä näille tunnetuille reiteille asetettiin pyyntiansoja. Tällä paikalla lienee harjoitettu aktiivista, ajamalla suoritettavaa ns. vuomenpyyntiä. Vuomenella on tarkoitettu kiilanmuotoista ajoaitaa, joka päättyi suurkuoppaan. Kuopan suuri syvyys viittaa siihen, että pääasiallisena pyyntielämenä on tässä ollut hirvi.

Wild reindeer or elk
HUNTING PIT
from the late 15th or
early 16th century.

Hirsch oder Elch
FANGGRUBE
im spät 15. oder
fruh 16. Jahrhundert

Kuoppaan seinät on saatettu tukea puurakenteilla. Kuoppa peitettiin ohuella katolla, joka tehtiin hienoista oksista, havuista, puusäleistä, tuohista tai päreistä. Kuoppa naamioitiin ympäröivän maaston kaltaiseksi sammalella ja talvella lumellakin. Yleinen käytäntö on ollut varustaa kuopat pohjaan asetetuilla piikeillä, joina käytettiin tervaksista, lylymännyistä, kuivasta hongasta tai koivusta teroitettuja piikkejä. Eräs tapa oli asettaa piikit haudan pohjaa korkeammalle asetettuun reikäpuuhun.

Toisenlainen pyyntikuoppasysteemi on nähtävissä Rantasalmen Tiemassaaressa (Rantasalmi-Varkaus tien varrella), jossa on pyyntikuoppahangas ja siitä kertova opastaulu.

Lähde: Markku Korteniemi, 1992 :Rangifer tarandus fennicus ja pohjoisen havumetsäalueen pyyntikuoppajäänteet. Suomen varhaishistoria. Studia Historica Septentrionalia 21.

Juvan, Puumalan, Rantasalmen, Sulkavan ja Anttolan kuntien alueella on merkitty opastauluin useita näyttäviä muinaisjäänöksiä, kuten kivi- ja rautakautisia asuinpaikkoja, hautaröykkiöitä, uhrikiviä, kalliomaalauksia ja raudanvalmistuspaikkoja, sekä myös 1700-luvun sotahistoriallisia kohteita. Näistä saa lisätietoja turistikpaikoissa jaettavasta esitteestä.

Alue on muinaismuistolain rauhoittama. Ilman tämän lain nojalla annettua lupaa on muinaisjäännökseen kajoaminen kielletty.
Suojelusta vastaa Museovirasto p. 90-40501.
Die Stätte ist gesetzlich geschützt. This site is protected by law.

Weitere Informationen in deutscher Sprache sind bei der Touristen-Info in Juva erhältlich.
More information in English is available from the tourist information centre in Juva